

educational and research
INSTITUTE
of finance, economy and management

Міністерство освіти і науки України
Навчально-науковий інститут фінансів, економіки та менеджменту
Національного університету
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка» (Україна)
Азербайджанський державний економічний університет
(м. Баку, Азербайджан)
Батумський державний університет імені Шота Руставелі (Грузія)
Білостоцький технологічний університет (Польща)
Вроцлавська політехніка (Польща)
Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)
Донецький національний університет імені Василя Стуса (Україна)
Опольський політехнічний університет (Польща)
Сумський державний університет (Україна)
Університет ISMA (Латвія)
Університет Північ (Хорватія)
Університет національного та світового господарства (Болгарія)

«ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК ДЕРЖАВИ ТА ЇЇ СОЦІАЛЬНА СТАБІЛЬНІСТЬ»

**Матеріали міжнародної науково-практичної
Інтернет-конференції молодих учених, студентів та аспірантів**

11 червня 2020 року

**Полтава
2020**

Розповсюдження та тиражування без офіційного дозволу Національного університету «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка» заборонено

Редакційна колегія:

В.В. Гришко, д.е.н., професор;
В.П. Дубіщев, д.е.н., професор;
О.В. Коба, к.т.н., доцент;
О.В. Комеліна, д.е.н., професор;
Л.О. Птащенко, д.е.н., професор;
І.В. Черниш, д.е.н., доцент;
І.Б. Чикало-Кондрацька, д.е.н., професор;
А.Д. Глушко, к.е.н., доцент.

Економічний розвиток держави та її соціальна стабільність: Матеріали міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції молодих учених, студентів та аспірантів, 11 червня 2020 р. – Полтава: Національний університет імені Юрія Кондратюка, 2020 – 402 с.

У збірнику матеріалів науково-практичної конференції розглянуто теоретичні, методологічні й практичні аспекти забезпечення економічного розвитку держави та її соціальної стабільності. Розкрито особливості управління соціально-економічними процесами в умовах європейської інтеграції. Досліджено проблеми фінансової стабільності національної економіки та перспективи її забезпечення.

З'ясовано перспективи соціально-економічного розвитку України у контексті євроінтеграції. Висвітлено спайний стан міжнародної економічної діяльності України.

Досліджено напрям удосконалення бухгалтерського обліку, аудиту, контролю й оподаткування суб'єктів господарювання, а також особливості сучасного управління бізнес-процесами.

Збірник розраховано на фахівців із фінансів, економіки та менеджменту, працівників органів державної влади й місцевого самоврядування, науковців, викладачів, аспірантів і студентів.

Матеріали друкуються мовою оригіналів.

За виклад, зміст і достовірність матеріалів відповідають автори

в рейтингу вдвічі покращилася (з 152 на 80 місце). Якщо розглядати значення цього індексу у загальному підсумку, можемо констатувати позитивну динаміку, але практично більшість законодавчих змін які було запропоновано і враховано при розрахунку даного показника не працюють або не мають суттєвого практичного значення. Така тенденція матиме вплив на зменшення збиткових підприємств та підприємств-банкрутів, саме через полегшення умов ведення підприємницької діяльності в Україні [4, 5; 2].

Отже, аналіз розвитку іноземного інвестування, визначення місця та ролі спільного фінансування в Україні та розвитку спільних підприємств для економіки та суспільства в цілому свідчить про важливість спільного підприємництва в соціо-економіко-правовому середовищі, що вимагає розробки видів і напрямів державної підтримки спільного підприємництва в Україні, доступу до пільгових кредитних ресурсів, інформаційної та технічної підтримки спільної діяльності, пільгових умов оподаткування для забезпечення стійкого і стабільного розвитку спільного підприємництва в Україні.

Список використаних джерел

1. Лучко М.Р., Шестерняк М.М. Облік спільної діяльності в Україні. *Наука й економіка. Науково-теоретичний журнал Хмельницького економічного університету*. Вип. 2 (14), 2009. с. 85-90.
2. Резнік Н.П., Зіновєв М.О. Покращення інвестиційного клімату в сучасних умовах розвитку фондового ринку України. *Вісник Сумського національного аграрного університету. Серія «Економіка і менеджмент»*, випуск 6 (76), 2018. С. 113-117.
3. Худавердієва В.А. Стратегія залучення іноземних інвестицій в економіку України. *Фінанси України*. 2010. № 6. с. 62 - 71.
4. DOING BUSINESS–2018. Україна в рейтингу Світового банку легкості ведення бізнесу. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http://edclub.com.ua/analitika/ doing – business–2018– ukrayina–v–reytingu–svitovogo–banku–legkosti–vedennya–biznesu](http://edclub.com.ua/analitika/doing-business-2018-ukrayina-v-reytingu-svitovogo-banku-legkosti-vedennya-biznesu)
5. OpenDataBot сповіщатиме підприємців про банкрутство контрагентів. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [https://opendatabot.com/blog/31–bankruptcy](https://opendatabot.com/blog/31-bankruptcy).

УДК 658

Дмитренко А.В., к. е. н., доцент,

*Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)*

Ковтунов А.В., к. е. н., доцент, заступник декана факультету підприємництва та управління
ЗО «Білоруський державний аграрний технічний університет»

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ СВІТОВОГО ДОСВІДУ РОЗВИТКУ СПІЛЬНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА

Формування умов для активізації спільної діяльності окремих економічних суб'єктів є одним зі способів активізації економічного розвитку країни, сприянні економічного зростання, завдяки збільшенню зовнішньої торгівлі, конкурентоспроможності вітчизняних товарів на світових ринках і наближення їх якісних параметрів до світового рівня, зростанні заробітної плати та соціальних виплат, покращенні умов праці та її мотивації, рості податкових надходжень бюджету, прийнятті законодавчих актів, які регламентують податкову, митну, інвестиційну, кредитну та амортизаційну політику зближуючи з положеннями міжнародних стандартів, передбаченні впровадження у реальне життя науково містких та ресурсозберігаючих технологій, що ввозять на територію держави, збільшенні числа інститутів, які забезпечують потреби населення, задовольняючи послугами виробничого та невиробничого характеру, довірі окремих іноземних суб'єктів та держав, підвищенні іміджу держави.

Однією із специфічних рис спільної діяльності є об'єднання ресурсів окремих учасників спільної діяльності та спільне фінансування, що передбачає залучення інвестицій (в тому числі іноземних інвестицій та іноземного капіталу), з метою розширення та відтворення основних фондів і виробничих потужностей, підвищення ефективності спільної діяльності, вирішення управлінських питань для отримання максимального спільного економічного ефекту від спільної діяльності.

Залучення іноземних інвестицій є дієвим засобом забезпечення економічного зростання будь-якої країни. Однак, для створення сприятливого інвестиційного клімату в

країні, крім гарантій захисту іноземних інвестицій та стабільності правової бази здійснення підприємницької діяльності, важливе значення має інформаційна прозорість процесів управління вкладеними капіталами, зрозумілість інформації про діяльність підприємства для іноземних інвесторів, що забезпечується адекватною організацією та веденням обліку іноземних інвестицій [1, с. 73].

Аналіз літературних джерел та статистичних даних [2,3,4-6] з розвитку спільного фінансування та спільної діяльності дозволяє виокремити як переваги, так і недоліки для суб'єктів господарювання та економіки країни. Позитивні сторони функціонування іноземного капіталу можна визначити в наступних аспектах:

- економічному – сприяє економічному зростанню за рахунок збільшення зовнішньої торгівлі, впливу додаткових інвестицій в економіку для розвитку окремих галузей економіки;
- загальнодержавному – зростає конкурентоспроможність вітчизняних товарів на міжнародних ринках і наближення їх якості до світового рівня;
- соціальному – зниження безробіття в країні, зростання заробітної плати та соціальних виплат, покращення умов праці та її мотивація;
- фінансовому – зростання податкових надходжень до бюджету;
- нормативно-правовому – формування нормативно-правової бази, що регулює податкову, митну, інвестиційну, кредитну та амортизаційну політику згідно з міжнародними вимогами та положеннями міжнародних стандартів;
- інфраструктурному – збільшення числа інститутів, які забезпечують потреби населення, зростає кількість товарів на послуг національному рівні;
- політичному – довіра з боку іноземних суб'єктів господарювання та інших держав, підвищення іміджу країни на міжнародному ринку товарів і капіталу.

Недоліками залучення іноземного капіталу та спільної діяльності є:

- 1) вкладення іноземних активів у стратегічно важливі для держави сектори економіки;
- 2) витіснення з ринку внутрішніх виробників і постачальників;
- 3) ведення непрозорих правил поведінки на вітчизняних ринках;
- 4) збільшення залежності країни від іноземного капіталу;
- 5) трансферт частини прибутків за кордон;
- 6) жорстка експлуатація місцевих сировинних ресурсів та ін.

Найбільша кількість спільних підприємств функціонує в США. Стратегія уряду США і багатьох інших промислово розвинених країн щодо прямих іноземних інвестицій у спільні підприємства спрямована на розширення ринку інвестування та базується на принципах:

- інвестиції можуть і повинні регулюватися лише ринковими відносинами;
- виходячи з цього, будь-які акції уряду, які обмежують вільний обіг зарубіжних капіталовкладень або заважають функціонування вільного ринку, призводять до дискримінації, неправомірні;
- у міжнародних економічних відносинах повинні переважати принципи рівності умов для іноземних і національних вкладників, а також режими найбільшого сприяння.

Аналіз розвитку країн Європи, США та стрімкого росту азійських країн (США, Німеччини, Франції, Великобританії, Південній Кореї, Тайвані) свідчить, що основною причиною інвестиційної активності став саме іноземний капітал, який відіграв активну роль у розвитку й перебудові їхніх економік.

З аналізу світового досвіду видно, що в країнах, де відбувається швидке зростання економіки та ріст іноземних інвестицій велика увага приділяється державній підтримці іноземного інвестування, зростанню привабливості об'єктів інвестування та рівню обсягів іноземних інвестицій, що виступає одним з показників, який характеризує ступінь інтеграції будь-якої країни у світове співтовариство. Отже, питання покращення інвестиційного клімату та умов ведення бізнесу завжди є актуальним для будь-якої держави, в т.ч. і України.

Список використаних джерел

1. Лучко М.Р., Шестерняк М.М. Облік спільної діяльності в Україні. Наука й економіка. Науково-теоретичний журнал Хмельницького економічного університету. Вип. 2 (14), 2009. с. 85-90.

2. Даниленко Ірина. Механізм залучення іноземних інвестицій. Спільна діяльність без створення юридичної особи за участю нерезидента. *Юр. Газета*. 2005. № 22. С. 7-12.
3. Дмитрук Б.П., Пітель Н.Я., Подзигун С.М. Спільне підприємництво в сільському господарстві : навчальний посібник. Київ: Центр учбової літератури, 2007. 228 с.
4. Інноваційно-інвестиційна діяльність як чинник стабілізації економіки держави та регіонів: кол. моногр.: [у 2 т.] / за ред. д-ра екон. наук, проф. А.В. Череп; ДВНЗ «Запорізь. нац. ун-т» МОН України, Екон. ф-т. - Запоріжжя: Запорізь. нац. ун-т, 2010. Т. 1. 2010. 335 с.
5. Інноваційно-інвестиційна діяльність як чинник стабілізації економіки держави та регіонів: кол. моногр.: [у 2 т.] / за ред. д-ра екон. наук, проф. А.В. Череп; ДВНЗ «Запорізь. нац. ун-т» МОН України, Екон. ф-т. - Запоріжжя: Запорізь. нац. ун-т, 2010. Т. 2. 2010. 311 с.
6. Інвестиційна та інноваційна діяльність / О. Є. Кузьмін та ін.; наук. ред. О.Є. Кузьмін; Національний ун-т «Львівська політехніка», Національний банк України, Львівський банківський ін-т. Львів : ЛБІ НБУ, 2003. 231 с.

УДК 658

Ізмайло О.Р., Кравченко І.М., студенти

Науковий керівник - Дмитренко А.В., к. е. н., доцент,

Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)

ФІНАНСОВА СТАБІЛЬНІСТЬ ЯК ЧИННИК РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Впродовж останніх років забезпечення фінансової стабільності перетворилося на одне з найголовніших завдань економічної політики, яке для кожної держави носить невідкладний характер. Стійкий і безкризовий розвиток фінансової системи країни має первинне значення, оскільки фінансові кризи призводять до загального зниження доходів країни і добробуту громадян.

Поняття фінансової стабільності з'явилося з початку 1990-х років і, на відміну від понять грошовокредитної і макроекономічної стабільності, перебуває ще на початковій стадії розробки. Не зважаючи на численні трактування даного поняття, досі пір не існує загальноприйнятої моделі або аналітичного механізму для її оцінки чи виміру. До 2007 р. поняття «фінансова стабільність» складали, як правило, три основних компоненти: фінансова стійкість окремих банків, стабільність купівельної спроможності грошей і стабільність функціонування платіжно-розрахункових систем [2, 91].

Після світової фінансової кризи 2007–2009 рр. стало зрозумілим, що забезпечення фінансової стабільності потенційно не сумісно з іншими політичними цілями грошово-кредитної політики, насамперед із підтриманням стабільності купівельної спроможності національної валюти [2, 92].

Метою структурної модернізації фінансово-кредитної системи України має стати переорієнтування всіх її інститутів на акумулювання та використання внутрішніх інвестиційних ресурсів відповідно до пріоритетів розвитку національної економіки. Цей процес має відбуватися на основі синхронного розвитку усіх ланок фінансово-кредитної системи з одночасним поглибленням фінансового ринку та вдосконаленням його інфраструктури. Тільки шляхом створення гнучкої та ефективної інституційної системи мобілізації та розміщення інвестиційних ресурсів, розвитку механізмів довгострокового кредитування, вдосконалення системи бюджетних і податкових стимулів економічного зростання можна відновити цілісність фінансово-кредитної системи України, основою якої стане потужний національний капітал як гарантія забезпечення фінансової стабільності в країні.

У науковій літературі відсутнє визначення стабільності фінансової системи. Багато хто вживає даний термін, не заглиблюючись у його зміст. Складність вирішення даного завдання полягає в тому, що стабільність фінансової системи ототожнюють з поняттями «фінансова стабільність», «фінансова стійкість», «стійкість фінансової системи». Поняття «фінансова стабільність» є більш ширшим поняттям та включає в себе фінансову стійкість. Фінансова стабільність проявляється на великих проміжках часу (від 5 років), в той час, як фінансова стійкість має короткострокову дію. Отже, стабільність фінансової системи проявляється через її стійкість на кожному проміжку часу.